

NÉMETH JÁNOS

Bekecs alatt Nyárád tere**Nyárádmenti barátainknak**

Bekecs felett ringó bekecsalji álom
felsuhan, alászáll kilenc-tíz határon,
kilenc-tíz határnak tömérdek sodronyán,
láthatatlan szálán, áthalló sóhaján.

Úzta dombon-völgyön kóbor szelek sodra,
rajta évszázadok szakadozott fodra
ép, jó magot takar, csírázni akarót,
nyárádparti földben zöld reménynek valót.

Kisigéret földjén halványzöld remények,
némely apró falva egyre kisebb, vénebb,
jobsors bársony keze ujjbeggyel érinti,
virágát, tövisét csipkerózsa hinti.

Pattanó gyökérrel, szakadó körömmel
szikonyba, toronyba kapaszkodó ember,
ég s föld közt feszülő test, gondolat, lélek,
kapott-e, adott-e áldást, békességet?

Dombok ívét járod? Merengsz a Nyárádon?
Függesz kedik álmod valamelyik szálon?
Terítsd szét a völgyben virágos abrosznak,
szakadó gyökeret göngyölő humusznak.

Mély gyökeret erressz, magas tornyot építs,
magadnak, fiadnak örök szállást készíts.
Tavaszi lesz s neked szól a dalos aranybegy,
ezüst felhők alól áldást szór a szent hegy.